

[Hans Nielsen.]

skelligt fra det, vi vedtog her i Folketinget, og jeg kan i og for sig hilsede dette med Glæde. Saaledes som Forslaget nu foreligger, og som det i Løbet af kort Tid vil blive vedtaget i dette høje Ting, er vi altsaa ude over den meget bevægede Periode, vi har haft med hele Valutastriden, og Erhvervslivet her i Landet vil være sikret Ro i en længere Periode, hvilket sikkert alle kan være glade for. Jeg finder derfor ingen Anledning til at komme ind paa selve Lovforslagets Principper og Enkeltheder.

Det sidste Punktum i § 11: „Med Tilslutning fra Rigsdagens Valutaudvalg kan yderligere Forskrifter udfærdiges til Forebyggelse af urimelig Prisstigning.“ har man stemt ud i Landstinget, og det anser jeg ikke for at være af særlig stor Betydning. Saaledes som Sammensætningen af Rigsdagens Valutaudvalg har været indtil denne Dag, krævedes der jo med de politiske Forhold, vi har her i Landet, Tilslutning fra 3 Partier, for at Ministeren kunde faa Bemyndigelse til at udfærdige saadanne Forskrifter, men saa kan man jo i og for sig lige saa let gaa til Rigsdagen, thi der er dog maaske nogen Mulighed for, at man i Rigsdagen uden at have 3 Partiers fulde Tilslutning kan faa Flertal for en forstandig Udvidelse af Priskontrollen, hvis det er nødvendigt. Dette, at man har stemt denne Bestemmelse ud i Landstinget, tillægger jeg altsaa ikke større Betydning.

Tilbage bliver saa den politiske Side af hele denne Sag, og den ser jo ikke saa ganske uinteressant ud, efter at Landstinget har haft Sagen til Behandling. Som Folketingets ærede Medlemmer ved, har Det konservative Parti i Landstinget ladet Forslaget passere i den Form, hvori det nu kommer til os, medens Venstre har stemt imod det. Man kan vel ikke nægte Det konservative Parti sin Anerkendelse for denne Optræden, som røber, at dette Parti fortolker Resultatet af Valgdagen den 22. Oktober paa en forstandig Maade. Saa meget mere maa man undre sig over den Stilling, Venstrepartiet har indtaget i det andet høje Ting. Ordføreren for Det konservative Parti i Landstinget, Landstingsmand Halfdan Hendriksen, fremsatte ved tredie Behandling en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere, fordi det forekommer mig, at denne Udtalelse fra Det konservative Partis Side er ganske interessant. Det ærede Medlem af Landstinget udtalte:

„Jeg misunder ikke Partiet Venstre

det Standpunkt, det har taget, og som Venstres politiske Ordfører for et Øjeblik siden gjorde Rede for. At det Parti, som har ført den lige og almindelige Valgret til Sejr i Danmark, nu i Dag af Grunde, som jeg ikke skal granske, men som jeg tror alle forstaar, indtager en Stilling, som er i saa kolossal Strid med Partiets Fortid, forekommer mig næsten ufatteligt. Men jeg beklager ogsaa Partiet Venstres Holdning af endnu en Grund, nemlig den, at det jo ikke kan være andet, end at Partiets Holdning i denne Sag vil faa afgørende Betydning med Hensyn til Fremtidens Samarbejde, og det er aldeles utvivlsomt, at det vil blive stærkt svækkende for det Sammenhold, der burde være mellem Flertalspartierne i dette høje Ting, og for den Tillid, man burde nære til hinanden.“

Den sidste Del af denne Udtalelse kan jeg ganske lade ligge, det er et Mellemværende mellem de to Partier, som jeg ikke ved denne Lejlighed interesserer mig for, men den første Del af den ærede Landstingsmands Udtalelse, som vedrører Venstres Stilling efter Valget og Venstres Opfattelse af det Hensyn, man skal tage til Vælgerflertallet, er en Udtalelse, bemærkelsesværdig derved, at den er fremsat af et konservativt Medlem og dog fuldt ud kan tiltrædes af det Parti, jeg tilhører, ja, som alle Tilhængere af Folkestyre og den almindelige Valgret her i Landet vil tiltræde.

Jeg behøver i og for sig ikke at gøre yderligere Bemærkninger til denne Udtalelse af den ærede Ordfører for Det konservative Parti i Landstinget. Det forekommer mig, at hvad han siger derom, er saa træffende, at det ikke kan gøres bedre, og jeg er ogsaa fuldstændig paa det rene med, at Landstingsvælgerne vil gøre det Spørgsmaal op med Venstre, paa samme Maade som Folketingsvælgerne for nylig gjorde op med Partiet, fordi de i Fjor havde nægtet at medvirke ved Valutaordningen og havde stemt imod den.

Derimod er de to Partier jo blevet enige paa et enkelt Omraade, idet de, som sagt, er enedes om at ombringe Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg maa sige, at personlig græder jeg tørre Taarer over denne Beslutning. Vi har i dette Udvalg snart holdt 200 Møder, saa saadan nogen Sinecure har det ikke været at være Medlem af dette Udvalg, men det undrer mig i høj Grad, maa jeg tilstaa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er Tilhænger af, at dette Rigsdags-Valutaudvalg skal forsvinde, thi naar jeg nu tænker tilbage paa de mange,